ädiast touseb ühheskous seisab. Ühhes kohhas jätta auko, ja pea sedda haiget körwa selle auao kohhal, nenda, et se aur körwa sisse lähhäb. Monnikord on pahha hais honette ja tubbade sees, mis innimeste terwisele kahiuks on, sedda woib ädika auroga keige hölpsaminne ärrasota — Keik sedda head, ja weel ennam sadab meile ädikas.

Se olleks kül siis au wäärt perrenaene, kellel ikka ädikast walmis maias olleks. Need kes ei moistra, öppigo siin, kuida sedda tehhakse. Ädikast woid sa monnesuggusel wisil halwa hinnaga tehha: ogga sul tulleb kaks asja selle jures tähhäle panna: 1) et emmakas hea on, ja 2) et öllut ehk se wessi, mis ounadest ehk ka porkanidest on wälja wau ud, sojalt seisab. Emmakas aiab tedda käima, ja soioke peab tedda ikka käimas. Ädika emmakas tehhakse se wärske leiwa koresi, mis koim ehk nellikorda happo ädika sees on liagumud ja wahhel tehhenend. Sedda leiwa koort wötta siis ja panne sinna asija sisse, kus sees sa ädikast teed. Weel parrem on, kui sa sedda astiat essite ea happo ädikaga loppuni tad. Selle asija sisse walla siis öllut, mis essine on ülles kuppastatud ja jälle jahtunud. Olle sisse panne weel tullised söod, ehk lasse kuma rauda se t sees külmaks sada. Se w ttab temma seest e da kibb dat h mmala naggo ärra. Aaga need ärrakustumud söö pead sa pärrast jälle wälja wötma P nne siis sedda astiat ühte kohta seisma, kus parras soe on, ja iggal päwal pead sa sedda astia monnikord hästi lo sutama. Sedda selgemat öllut sa peale wallasid, sedda parremat ädikast saad sinna. Nääd su, et ädikus jo happo kül on siis wal-